

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1906.

Treść: **Nr 90.** Rozporządzenie, dotyczące celnego odprawiania koni w obrocie do Państwa Niemieckiego.

90.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, handlu, spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 1. maja 1906, dotyczące celnego odprawiania koni w obrocie do Państwa Niemieckiego.

W wykonaniu uwagi 5 do Nr. 100 dodatku A do taryfy zawartego pomiędzy Austro-Węgrami a Państwem Niemieckiem dodatkowego traktatu z dnia 25. stycznia 1905 do traktatu handlowego i celnego z dnia 6. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1906, zarządza się w porozumieniu z król. węgierskim rządem, co następuje:

§ 1.

Na zasadzie umowy zawartej z ces. niemieckim rządem, uznawane będą oceny wartości koni, przeznaczonych do wywozu do Państwa Niemieckiego, przedsiębrane przez który z c. k. rządowych zakładów chowu koni (komendę rządowego zakładu ogierów lub stację rządowych ogierów, stadninę rządową w Piber lub w Radowcach) lub też weterynarza rządowego i wystawione na ocenę świadectwa urzędowe z reguły za dostateczną podstawę do zaliczenia koni do jednego ze stopni wartości numeru 100 niemieckiej taryfy celnej celem odprawiania celnego.

§ 2.

C. k. rządowe zakłady chowu koni i weterynarze w służbie państwowej zostający mają zatem

na żądanie strony po dokładnem oglądnięciu dotyczących zwierząt przedsiębrać ocenę przeznaczonych do wywozu do Państwa Niemieckiego koni i wystawić dotyczące świadectwa urzędowe.

Przedmiotem oceny ma być oznaczenie wartości koni w miejscu wysłania, bez względu na koszt przewozu narosłe aż do niemieckiego pogranicznego urzędu celnego, jakoteż bez względu na ewentualne koszty ubezpieczenia i wydatki komisyjne. Koszta te doliczy odprawiający niemiecki urząd celny do ustalonej wartości szacunkowej.

Oceniać należy na podstawie dokładnych oględzin każdego konia z osobna.

Na wynik wydaje się urzędowe świadectwo. Zawierać ono ma wartość konia, dokładny jego opis podług wieku, rodzaju, płci, miary żerdziowej lub taśmowej, maści, znamion i innych szeregów innych właściwości, oraz powody, które dla oceny były miarodajne.

§ 3.

Dowód, że konie takie, dla których przy dowozie ich do Państwa Niemieckiego żąda się zastosowania osobnych stóp celnych po 50 i 75 marek od sztuki, należą do czystej noryckiej rasy lub że pochodzą z krzyżowania ogiera tej rasy z klaczą innej czystej rasy zimnej krwi, składa się stosownie do umowy z ces. niemieckim rządem zawartej, również przez przedłożenie świadectwa, wystawionego przez c. k. rządowy zakład chowu koni lub przez pozostającego w służbie rządowej weterynarza.

§ 4.

Rządowe zakłady chowu koni, oraz weterynarze rządowi mają przeto na żądanie strony wystawiać także wspomniane w §-fie 3 świadectwa.

Wystawienie świadectwa poprzedzić winny dokładne oględziny każdego konia z osobna, przy których zbadać i stwierdzić należy, czy zwierzę w zewnętrznym swym wyglądzie posiada znamiona zaliczające je do czystej rasy norvekiej, względnie wykazujące, że pochodzi z krzyżowania ogiera tej rasy z klaczą innej czystej, zimnej krwi rasy, którą w świadectwie oznaczyć należy.

Konie tego rodzaju przedstawiają się jako konie pociągowe, średniej wagi, powolne, o wyglądzie mniej pięknym, raczej ordynarnym i mają źłobek na krzyżach i suche kończyny.

Przy oględzinach ustalić należy dalej cieleśnie znamiona, służące do stwierdzenia tożsamości zwierzęcia (wiek, rodzaj płci, miara żerdziowa lub taśmowa, maść, oznaki i wszelkie inne szczególniejsze właściwości).

Oprócz tego stwierdzić należy na podstawie poświadczenia stanowienia, względnie urodzenia źrebięcia pochodzenie każdego konia, w razie zaś niemożności przedłożenia takiego poświadczenia lub gdyby przedłożone nie zawierało wszystkich potrzebnych dat, o ile możliwości na podstawie dat dostarczonych przez posiadacza lub innych jakich podstaw, które wymienić należy.

Ustalone przy oględzinach wyniki należy wciągnąć do świadectwa, dla każdego zwierzęcia z osobna wystawić się mającego wraz z potwierdzeniem, że zwierzę poddane zostało dokładnym oględzinom, że niema zatem wątpliwości, iż zachodzą warunki dopuszczenia konia do wymiaru cła po osobnej stopie 50 lub 75 marek.

Gdyby stwierdzenie pochodzenia było niemożliwym, należy okoliczność tę w świadectwie również zaznaczyć.

§ 5.

Przy wystawianiu świadectw po myśli §-fów 2 i 4 używać należy dołączonych formularzy I, względnie II.

Na świadectwach wyciska się pieczęć urzędową.

Wygotowujący świadectwo funkcyonaryusz ma do podpisu swego dodać także dokładne oznaczenie swego charakteru służbowego.

§ 6.

Jeżeli świadectwa nie są wygotowane w języku niemieckim albo w dwóch językach, to jest w innym

i w niemieckim języku, dołączyć należy urzędowo uwierzytelniony przekład niemiecki.

Do uwierzytelnienia przekładu upoważniony jest każdy organ uprawniony do używania pieczęci urzędowej.

§ 7.

Za przedsiębranie oznaczonych w §§-fach 2 i 4 czynności urzędowych strona ma uiścić należność w kwocie 2 K, jeżeli zaś czynność urzędowa dotyczy więcej jak jednego konia, oprócz tego po 1 K od każdego dalszego konia.

Czynności urzędowe przedsięwzięte się z reguły w miejscu, gdzie się znajdują rządowe zakłady chowu koni lub też w miejscu urzędowania weterynarzy. Jeżeli właściwy organ c. k. rządowego zakładu chowu koni (oficer lub weterynarz), względnie weterynarz rządowy z powodu innej czynności urzędowej jest w innym miejscu obecny, w takim razie należy na żądanie strony w tem miejscu przedsięwbrać czynności urzędowe oznaczone w §§-fach 2 i 4, o ile one z tą inną czynnością urzędową dadzą się pogodzić.

Jeżeli strona zażąda w innym przypadku, jak ten, o którym w poprzedzającym ustępie wspomniano, przedsiębrania oznaczonych czynności urzędowych poza miejscem, w którym znajduje się c. k. rządowy zakład chowu koni lub poza miejscem siedziby urzędowej weterynarza, należy żądaniu temu zadość uczynić o tyle, o ile wysłanie organu zakładu, mającego przedsięwbrać czynność urzędową, da się pogodzić ze służbą zakładową, względnie pozamiejscowe zatrudnienie weterynarza z jego służbą. W przypadku takim ma jednak strona, oprócz należytości oznaczonej w ustępie pierwszym tego paragrafu, ponieść także koszta za pozamiejscową czynność urzędową dotyczącego funkcyonaryusza, przypadające po myśli przepisów pod tym względem obowiązujących.

§ 8.

Oznaczone w §§-fach 2 i 4 czynności urzędowe przedsięwbrać mogą także wszyscy weterynarze zostający w służbie krajowej.

§ 9.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem obwieszczenia.

Bylandt wlr.

Buquoy wlr.

Kosel wlr.

Auersperg wlr.

Formularz 1.

Świadectwo

dla konia, którego wyprowadza ¹⁾ z ²⁾

do ³⁾

Wiek konia:

Rodzaj płci konia:

Miara żerdziowa lub taśmowa:

Maść konia:

Znamiona i wszelkie inne szczególnejsze właściwości konia:

.

Wartość konia na miejscu wysyłki wynosi K; do tego ocenienia miarodajne były nastę-
pujące powody:

.

Powyższe świadectwo wystawia się na podstawie dokładnych oględzin konia.

., dnia

Podpis:

Charakter służbowy:

1) Tu podać należy imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania wysyłającego.
2) Tu podać należy miejsce, skąd się wysyła.
3) Tu podać należy miejsce przeznaczenia.

Formularz II.**Świadectwo.**

Na podstawie dokładnych oględzin potwierdza się niniejszem, że wyprowadzony przez 1)
 z 2) do 3)
 koń (wiek: , rodzaj płci: miara żerdziowa
 lub łaśmowa: , maść: , znamiona i wszelkie inne szczegól-
 nijsze właściwości:)
 należy do rasy noryckiej 4)
 pochodzi z krzyżowania ogiera rasy noryckiej z klaczą innej czystej rasy zimnej krwi. 5)

Koń pochodzi: 4)

według przedłożonego poświadczenia stanowienia

od noryckiego ogiera i noryckiej klaczy
 klaczy rasy

od noryckiego ogiera i jak posiadacz 5) twierdzi od klaczy rasy noryckiej,
 klaczy rasy.

Podług oświadczenia posiadacza 5)

od noryckiego ogiera i klaczy noryckiej,
 klaczy rasy.

. , dnia

Podpis:

.

Charakter służbowy:

.

-
- 1) Podać imię i nazwisko, oraz miejsce zamieszkania wysyłającego.
 2) Podać miejsce, skąd się wysyła.
 3) Podać miejsce przeznaczenia.
 4) Co nie odpowiada, przekreślić.
 5) W razie, gdy pochodzenie konia od matki lub także od ogiera stwierdza się nie tylko na podstawie danych podanych przez posiadacza lecz także na podstawie innych środków pomocniczych albo też wogóle tylko na podstawie innych środków pomocniczych, w takim razie środki te należy podać, np. według oświadczenia posiadacza i potwierdzenia naczelnika gminy lub też stosownie do potwierdzenia naczelnika gminy.